

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF, Breckmann (Fær.) og Steenholdt (Grønland)) mod 72 (S og SF).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Tredje behandling af lovforslag nr. 102:

Forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

Af sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89. Anden behandling 12/12 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Da vi havde anden behandling af dette forslag, havde vi netop modtaget en reaktion fra en repræsentant for ekspertgruppen vedrørende ortodontivisitation og ortodontiindikationer og en repræsentant for Patientklagenævnet samt for Dansk Tandlægeforening. Sundhedsministeren lovede, at udvalget ville få ministerens kommentar til disse inden tredje behandling. Det har vi også fået i god tid, og det vil jeg gerne sige tak for.

Essensen af ministerens kommentar til disse er for det første en indrømmelse af, at ressourceforbruget har været faldende i forhold til den forbedrede tandsundhed.

For det andet har ministeren skriftligt bekræftet, at Sundhedsstyrelsen nu har erkendt,

at det ikke vil være rimeligt at sætte procentdelen af en årgang børn, der skal have tandretning, til mindre end den procentsats, nemlig 25, som ekspertgruppen nævner. Ministeren siger nu, jeg citerer fra svaret i bilag 25 til nr. L 102:

»De kommende retningslinier vil blive fastsat med det udgangspunkt, at 25 pct. af en børneårgang har tandstillingsfejl af en sådan karakter, at det er rimeligt, at det offentlige tilbyder behandling.«

Jeg kan herefter konstatere, at det meget grundige udvalgsarbejde ikke har været forgæves.

Det har dog ikke ændret vores holdning til lovforslaget. Vi mener stadig, at forslaget strider imod det kommunale selvstyre, og at nedskæringerne i forslaget er en forkert sundhedspolitik. Vi stemmer imod lovforslaget.

Birgitte Husmark (SF):

En af de ting, vi har diskuteret vedrørende dette forslag, og en af de ting, vi har stillet spørgsmål om og også fået svar på efter anden behandling, er, om der overhovedet foreligger en faglig rådgivning med hensyn til ressourceforbruget i børne- og ungdomstandplejen.

Når det er interessant, så er det fordi det er det figenblad, som sundhedsministeren forsøger at få til at dække over det faktum, at der her er tale om rent bloktilskudstyveri. Her kommer man nemlig fra ministerens side og meddeler, at der på et bestemt aktivitetsområde foreligger en gennemsnitligt høj aktivitet – altså efter regeringens opfattelse. Og på baggrund af denne konstatering vil regeringen så inddrage et millionbeløb i mindre bloktilskud.

Det drejer sig for 1990 om 30 mio. kr., og fremover årligt om 55 mio. kr.

Det mener vi er en helt ny praksis. Hvordan den rent konkret i det her tilfælde skal administreres, kan ministeren, sådan som det kom frem under andenbehandlingen af forslaget, nu godt se, at ministeren er nødt til, at diskutere med kommunerne. Det vil så vise sig, hvordan det skal udmøntes, og her er et problem, netop fordi nogle kommuner har et højt serviceniveau, mens andre kommuner har et lavt serviceniveau, og ud fra en gennemsnitsbetragtning vil det være vanskeligt at se, hvordan den sunde fornuft skal komme til at råde med hensyn til den 5 pct.s nedskæring, som man forestiller sig fra ministerens side.

[Birgitte Husmark]

Netop på denne baggrund må man sige, at det ikke kan lade sig gøre. Begrundelsen med et for højt serviceniveau er altså kun et figenblad, der skal dække, at man inddrager bloktilskuddet.

Under alle omstændigheder må vi også sige, at der her foreligger et angreb på kommunernes hidtidige selvstyre, og vi skal endnu en gang sige, at vi stemmer imod lovforslaget.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsstyrelsen udtalte allerede i 1985 på baggrund af en redegørelse fra en arbejdsgruppe, at der var et meget stort ressourceforbrug inden for børnetandplejen, og man pegede på, at man i løbet af en 5-årig periode kunne nå op på at have 100 børn pr. behandlende tandlæge.

Det er egentlig en meget god ting, at man med mellemrum tager sådanne vurderinger op og siger: Jamen får det nogen indflydelse på, hvordan livet leves i virkeligheden?

Vi har nu fået anledning til at kontrollere, hvordan ressourceforbruget har udviklet sig, og vi har igennem de henvendelser, vi har fået på det seneste, og som fru Tove Lindbo Larsen hentydede til, fået bekræftet, at man ikke har tilnærmet sig det antal, som Sundhedsstyrelsen pegede på, nemlig 1.000 børn pr. tandlæge.

Vi har fået bekræftet, at der er sket en øgning af børneantallet pr. tandlæge, men at det ikke i gennemsnit udgør 1.000 børn pr. tandlæge.

Så selv om ressourceforbruget er faldende, har man ikke nået det mål, som Sundhedsstyrelsen pegede på i 1985.

Der bliver peget på, at det er et figenblad, som man prøver på at skjule sig bag.

Jeg synes, det er en ukorrekt måde at beskrive situationen på. De tandlægefaglige rådgivere, der har siddet i den arbejdsgruppe, har ikke på noget tidspunkt taget afstand fra normberegningen, 1.000 børn pr. tandlæge.

Når man ser på den reduktion, der er tale om, nemlig 5 pct. i forhold til afstanden mellem det reelle børnetal pr. tandlæge og det optimerede, så er det en overordentlig beskeden reduktion, som ikke tåler sammenligning med et figenblad.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg er nødt til at gå en smule tilbage i historien, fordi ministeren siger, at Sundhedsstyrelsen

påpegede denne norm med – ikke 100, men 1.000 børn pr. tandlæge.

Historien er, at den af Sundhedsstyrelsen nedsatte arbejdsgruppe – den såkaldte ATFO-gruppe – tog udgangspunkt i en norm på 1.000 børn pr. tandlæge i år 1989-90 på baggrund af anbefalinger fra den daværende indenrigsminister, der havde udmeldt det her tal som et udgangspunkt.

Det er rigtigt, at det, ministeren begrunder sit lovforslag med, er, at denne gruppe ikke tog afstand fra det af indenrigsministeren udmeldte tal. Det er så det, ministeren påstår er faglig rådgivning.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne igen henvise til det svar, vi har fået fra ministeren, hvor ministeren gør opmærksom på, at man nu vil forhandle med de kommunale parter. Jeg vil gerne understrege det som noget positivt, for det var jo ikke tilfældet fra starten. Da havde man en suppleringsgruppe, som man fortalte, at man ville fremsætte dette forslag, og det blev så fremsat dagen efter.

Jeg kan nu konstatere, at ministeren har forstået, at man skal bruge sine samarbejdspartnere, de kommunale organisationer.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det er næsten overflødigt, men blot for at sige, at når jeg har givet tilsagn om, at vi vil forhandle med de kommunale parter, så er det selvfølgelig, fordi vi har tænkt os at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 86 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grøn.l.)) mod 70 (S og SF).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Tredje behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89. Anden behandling 13/12 89. Tillægsbetænkning 13/12 89. Ændringsforslag af 14/12 89 uden for tillægsbetænkningen af undervisnings- og forskningsministeren).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af undervisnings- og forskningsministeren (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af undervisnings- og forskningsministeren:

Til § 1

1) I den under nr. 31 foreslåede affattelse af lovens § 13 a, stk. 1, 4. pkt., ændres: »juli« til: »december«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter lovforslaget forrentes den til enhver tid værende gæld ifølge studielån, der endeligt tildeles for perioden 1. august–31. december 1990, efter de nye regler i lovforslagets § 1, nr. 30.

Det har imidlertid vist sig, at en gennemførelse af edb-omlægningen som følge heraf inden den 1. august 1990 kan medføre en væsentlig forsinkelse af den øvrige systemomlægning i forbindelse med de administrative omlægninger af støttetildelingen, som lovforslaget giver mulighed for.

Som følge heraf foreslås det, at endeligt tildelte lån for den nævnte 5-måneders periode efter uddannelsesetidens ophør forrentes efter de hidtil gældende regler, dvs. årligt med 1 pct. over den til enhver tid fastsatte officielle diskonto.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.):

I undervisningsministerens fravær skal jeg oplyse, at det ændringsforslag, som er stillet uden for tillægsbetænkningen, alene er af teknisk karakter. Det har vist sig nødvendigt af hensyn til en hensigtsmæssig administration af nyordningen. Der er således ikke tale om nogen ændringer af indholdet, sådan som det foreligger efter tillægsbetænkningen.

Frank Jensen (S):

Jeg skal meddele, at Socialdemokratiet kan stemme for det af undervisningsministeren stillede ændringsforslag, da der kun er tale om en ændring, der har praktisk betydning for gennemførelsen af lovforslaget. Vi har nemlig sikret os ved betænkningens afgivelsen, at forrentningen af studielån efter studietiden stadig vil ligge på et lavere niveau end markedsrenten. Derfor kan vi støtte regeringens ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget af undervisnings- og forskningsministeren (se foran) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 160 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Tredje behandling af lovforslag nr. L 100:
Forslag til lov om afgift af affald og råstoffer.